

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

cap. 2. Extremum eorum, qui animas per viam Contemplationis ducunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Caput II.

Extremum eorum, qui animas per viam Contemplationis ducunt.

Sunt igitur alij Animarum duces, qui semitam è diametro oppositam tenent. Hi cum intelligant, quantum lucri fiat per recessum quendam interiorem, vellent confestim, ut, quod experti ipsi sunt, id alij quoque perciperent: eaque causâ de Animarum, quas ducunt, securitate non nimis solliciti sunt. Nam etsi istæ necdum satis perspectam habeant viam, quâ inquirendus ipsis DEUS sit, quem tamen intra se habent, id efficere conantur, ut ipsum ante inveniunt, quàm quærant. Atque ita non permittunt, ut vel principio suæ ad DEUM conversionis, & Spiritualis, quam ordiuntur, vitæ, Meditationi se dedant; aut certè mox atque advertunt, quòd hæ in Meditatione siccitatem quandam, aut fatigationem laborèinque experiantur, abducunt illas à ratiocinandi via, perinde ac si siccitas illa, ille labor manifestissimum indicium sit, quòd DEUS in ipsis sine ipsis mira quædam efficere velit. Quia autem etiam parte aliâ observant, animas ejusmodi non esse idoneas ad Contemplationem, acquisitam operâ Meditationis, mox illas introducere volunt ad Infusam: præcipiuntque ipsis, ut omisso omni alio conatu & diligentia, quæ serviat ad ipsas præparandas ad Orationem, recipiant sese intra se tanquam ad centrum mediâ Fide, sed hac purâ putâ; omnibusque dimissis imaginibus, omni facessere jussâ ratiocinatione, ascendant cum Moyse verticem montis Sinai, ut intrent in illam caliginem, in qua

DEO ineffabili modo tanto oblectentur amplius, quo minus ipsum intelligunt.

Isti Duces videntur Animas non simplici discrimini exponere. Illud enim mente tenendum, ex populo tam
Exod. 10. numeroſo, non niſi unum ac ſolum Moysen vocatum eſſe
v. 21. ad ſublimen montis caliginoſi verticem: *Moyses acceſſit ad caliginem, in qua erat DEUS.* Minus perfecti, ipſique nimirum tam celebres *ſeptuaginta ſenes ex Iſraël*, aſcendere juſſi ſunt, ſed non niſi ad montis medium; reliquum vero omne vulgus non tantum aſcendere permiſſum non eſt, ſed ne quidem ad mentis radicem conſiſtere.

Quanta igitur, quaſo, fraus iſta eſt, velle hodie tam multis ex plebe quodammodo infimâ, communem facere illam etiam Myſticam Contemplationem, tam raro concedi ſolitam? Tantopere ſolicitus eſt DEUS, ut conſtet illam non omnibus eſſe communem, ut hâc ipſâ cauſâ præceperit diſertiffimè Moysi, ut ex illa, in quam erat ingreſſus, caligine prodiret, & ad montis pedem rediret; ad hoc indicandum Populo, proteſtationis genere tam terribili, tam ſerio, quam unquam fieri poſſet, ipſam ad eò transgreſſuris mortem interminando. *Descende, & conteſtare*
Exod. 19. *Populum, ne fortè velit transcendere terminos ad videndum*
v. 21. *Dominum, & pereat ex eis plurima multitudo.*

Et tamen certa res eſt, Populum illum, etſi aſcendiſſet ad montis jugum, non tamen quidquam cum Moysi de DEO viſurum fuiſſe; neque quidquam aliud in ſublimi illo vertice ſpectaturum, quam fumum, nubes, nimbos, & horribilem tempeſtatem. Quin imò, ipſa illa præſidentia fruendi DEI conſpectu magno illi fuiſſet conſtitura. *ſcrvator*
Prov. 15. *ſcrvator*
v. 17. *Majeſtatis opprimetur à gloria.*

II.

Solenne quibusdam est, afferre ad doctrinam suam af-
 firmendam celeberrimum illum textum S. Dionysij,
 quo ad carum suum Timotheum ista scripsit. *Tu autem,
 Timothee carissime, pro maxima mysticorum spectaculorum ex- De Myst.
 ercitate, quâ vales, pratermitte & sensus & mentis actio- Theol. c. 1.
 nes, eaque omnia, quæ & sub sensum cadunt, & animo cernuntur,
 & quæ non sunt, & quæ sunt omnia, reque ad ejus, qui o-
 mnem essentiam, omnemque scientiam superat, conjunctionem,
 & unitatem pro virili parte etiam excita.*

Hic autem ante omnia observandum est, hoc nomen
Mysticæ, etsi hodierno usu soli illi Contemplationi super-
 naturali tribuatur, quam etiam Infusam dicunt, non ta-
 men ita illi proprium esse, ut non etiam naturali illi Con-
 templationi competere possit quæ *acquisita* dicitur. Et ra-
 tio est; quia hæc, etsi non sit tam ineffabilis, quàm illa, non
 tamen facile, nisi ab expertis, cognosci potest: *Manna Apoc. 17.
 absconditum, quod nemo scit, nisi qui accipit.* v. 9. Atque ita vi-
 demus, sensus quosdam sacrarum Literarum mysticos dici,
 non quia nullo modo exprimi possunt, sed quia reconditi
 sunt; sic ut ad eos intelligendos satis non sit hære in cor-
 tice literæ; sed oporteat penetrare ad medullam, intra
 quam est spiritus.

Hoc posito, non est adeò certum, ut nemo putat,
 quòd S. Dionysius exhortatus hic sit Timotheum ad Con-
 templationem supernaturalem, non verò naturalem: quid-
 quid enim hic ab eo desiderat, non in uno minùs, quàm
 altero Contemplationis genere exercitandum est.

Quid enim re ipsa ille exigit? non exigit ulla ratione
 S. Doctor à Timotheo, ut non utatur Imaginatione, non

B 2

Intel.

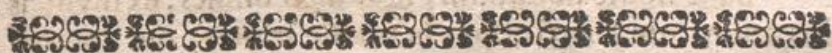
Suarez de
 Relig. to.
 2. l. 2.
 c. 12. n. 19
 & 26.

Intellectu, non aliis speciebus sensilibus, ut hinc aliqui arguunt, qui attollere homines volunt ad modum procedendi humano superiorem. Mille aliis locis ille asseruit, sine his agi nihil posse. *Impossibile est nobis aliter lucere divinum*
 Cap. 1. de his agi nihil posse. *Impossibile est nobis aliter lucere divinum*
 cæl. Hier. *radium, quàm varietate sacrorum velaminum circumvelatum.*
 arch. *Jubet tantùm, non sistere in illis speciebus, sed eas transcendere, cùm nulla earum DEUS suus sit (ut tunc existimabat tam magna Mundi pars, quæ sub his illum sexcentis modis adorabat) sed omnes sint tantùm vela, quæ illum abscondunt: ita colligere licet ex eo, quod Sanctus addit, ad tam multos Idololatras alludendo. Vide autem, ne quis eorum, qui non sunt initiati sacris nostræ Religionis, hæc audiat.* Atque hæc causâ vult ipse, ut Timotheus, neque facultate Imaginatrice, neque Intellectu, conetur fingere sibi DEUM quacunque figura possibili, sed ut omnes transgressus, obtutum ipse, tanto jam intervallo abjecta à plebe elevatus, figat in ineffabili illa, & incomprehensibili eminentia, quæ melius noscitur cogitando quid non sit, quàm quid sit. Et hæc est luminosa illa S. Dionysij caligo, aut lumen caliginosum; cognoscere DEUM superiorem omni illo quod vel imaginari, vel intelligere possit mens illius, qui eum contemplatur, atque ità nôsse eundem, ut non cognoscatur. *Illis veraciter lucet DEUS, qui omnium sanctarum summitatum ascensum transcendunt, cunctaque Divina lumina, & sonos, sermonesque deferentes, caliginem subeunt, ubi veraciter ille est super omnia.* Sed ista lux caliginosior omnibus tenebris, & istæ tenebræ clariores omni luce, communes sunt cuicunque contemplationi excellenti; etsi etiam in quacunque, plerisque idioma quoddam sunt, veneratione, quàm usu notius. Faciliùs multo intelligitur ipse S. Dionysius, ubi ait, ne se ipsum

De Myst.
Theol. c. 1

psum quidem unquam ausum obtutum rectè defigere in so-
 letu divinum, sed tantum in radios ejus repercussos. *Nun-* De div.
quam nos tam magnum solem adversum intueri conati sumus. Nom. c. 3.

Hæc est prima responsio data ad textum tam infi-
 gnem. Dato dein etiam, quod S. Dionysius contempla-
 tionis Mysticæ nomine intelligat quamcumque, pro cu-
 jusvis arbitrio, attendatur tanisper, quàm ille circumspice-
 tæ eâ in re procedat. Hortatur ille ad hanc, non nego;
 sed quem? hortatur Timotheum jam exercitatum in eo
 orandi genere, & valdè expertum: *Tu autem pro maxima*
Mysticorum spectaculorum exercitatione, quâ vales. Non
 hortatur quemquam, qui non pertigisset, ad exercitatio-
 nem, quam dicit maximam: qui nimirum est error nescio
 usitatorne, an major, qui in re nostra damnetur. Atque
 ita ex sententia & effato tam nobili colligi non potest, quod
 ad infusam Contemplationem quisquam impelli possit, sed
 solum, quod is qui jam à DEO ad eam admissus est, exci-
 tari possit, animari, & adjuvari. Aliter qui agit ad
 alterum extremum deviat, quod hoc ca-
 pite damnatur.

Caput III.

Via media, quam Sancti existimârunt inveniri posse,
dum qui orat nunc contemplatur, nunc meditatur, pro
ut hoc aut illud DEUS dederit.

I.

Sicut aquæ bonæ illæ sunt, quæ currunt meliùs, sic &
 sententiæ. Statim apparet, quàm sit proficuum &
 utile,

B 3